

Αλαλούμ

Το αλαλούμ στη δόξα του και τι να πρωτοπούμε, ας μεριμνήσει ο Θεός από τα δύσκολα να βγούμε.

Μέσα σ' αυτή τη σκοτεινιά μια αυγή να βγει να φέξει κι ας κάνουμε μια προσευχή, ο καθένας μας ν' αντέξει.

Τώρα που όλα μπάχαλο δε γίνεται να αισιοδοξούμε και τη σκληρή πραγματικότητα στα σοβαρά μη δούμε.

Τώρα τελικά, ναι ψυχάσαμε χωρίς πια τα μνημόνια, όμως τα πρέπει και τα θα θ' ακούγονται αιώνια.

Τώρα που όλα αλλιώτικα, αφού άηλεξε κι η φύση τώρα απ' τα μπουκάλια το νερό και όχι απ' τη βρύση.

Τα πάντα γύρω μας πειράζουνε και μας ανησυχούν, πολλοί οι απρόσιτοι πλάι μας να φεν χωρίς ν' ακούν.

Η διαμάχη σ' εκείνα τα νησιά να δίνει και να παίρνει, βλέπετε πως ο Κυριάκος και εδώ να μην τα καταφέρνει.

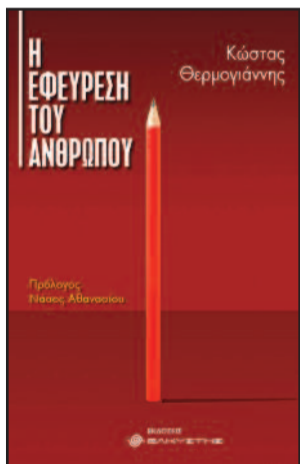
Όλοι τους με το ήξεω και ερώ και έλεξα και είπα, όμως εκεί στην τσέπη του ηλαού υπάρχει μία τρύπα.

Πέστε το πέρδικα γλυκά που βρίσκετε στα πλάγια πως ο ηλαός εισπράττει πια, μόνο κριάρια πλάγια.

Αρχοντούλα
 Ζωγραφοπούλου - Τσιάμη

Στις 7 Μαρτίου στο Πολιτιστικό Κέντρο Δήμου Λαμιέων

Η παρουσίαση του βιβλίου του Κώστα Θερμογιάννη «Η εφεύρεση του Ανθρώπου»

Στο πέμπτο προσωπικό του βιβλίο, ο Κώστας Θερμογιάννης ξεφεύγει από τη λογοτεχνική γραφή και εισέρχεται στο χώρο της αρθρογραφίας.

Στην «Εφεύρεση του Ανθρώπου», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ελκυστής, έχουν συγκεντρωθεί επιλεγμένα άρθρα του τα οποία έχουν δημοσιευθεί στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο.

Η επιλογή των άρθρων έγινε με κριτήριο κυρίως την αντιπροσωπευτικότητά τους για μια σειρά ζητημάτων που απασχολούν τη σύγχρονη ελληνική κοινωνία αλλά και τον ίδιο τον άνθρωπο, γεγονός το οποίο απεικονίζεται και στον τίτλο του βιβλίου.

Την έκδοση προλογίζει ο δημοσιογράφος και βουλευτής, Νάσος Αθανασίου.

Η επίσημη παρουσίαση του βιβλίου θα γίνει το Σάββατο 7 Μαρτίου 2020, στις 19:00 στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Λαμιέων.

Τα αγαπητά όσο και αδικημένα μόνοπλα, Ίπποι, βοοειδή, αλλά και οι αναφερόμενοι εδώ Όνοι, σκωπτικά ως ΓΚΑΪΝΤΟΥΡΙΑ **, από τα βάθη τού χρόνου, μέχρι σχεδόν σήμερα, συντροφεύουν και παραστέκονται, στην ανθρώπινη δραστηριότητα, στην εργασία, πολέμους, μεταφορές και άλλα, πού ο ανθρώπινος νους απεργαζεται, ενώ η ζωή και η επιβίωση των, έχει εξαρτηθεί και δεθεί με την κοινωνία των ανθρώπων.

Η μέριμνα, από τούς Φιλοζωικούς Συλλόγους και Συνδέσμους, για την προστασία, των οικιακών ζώων συντροφιάς, θα πρέπει, να μην είναι μονομερής ως φροντίδα, αλλά να επικρατεί, παρά τις διαφαινόμενες δυσχέρειες, και, να περιλαμβάνει, σε γενική έννοια, τα ζώα τού φυσικού περιβάλλοντος, πού έπλασεν η σοφία τού Θεού, σχηματίζοντας την αλληλοεξάρτηση και τροφική αλυσίδα. Παροπλισμένα σήμερα, τέτοια ζώα, παντός είδους και μορφής, απηνώς διώκονται και υφίστανται, τα επίχειρα τής ανθρώπινης κυριαρχίας, πού φτάνει, στην εξόντωση και εξάλειψη, των ελεύθερων ειδών, με τον περιορισμό των πυρήνων αναπαραγωγής και την αλόγιστη χρήση φαρμάκων και ουσιών, αλλά εν προκειμένω, των οικόσιτων ζώων, ίππων, όνων κ.λ.π. πού θεωρούνται, λόγω κυρίως τής βιομηχανικής ανάπτυξης, ως περιττά πλέον και τα παρακολουθούμε, να αργούν δεμένα, σε κήπους και οικόπεδα αφρόντιστα. Τα γαϊδούρια, μεταξύ αυτών, όθεν, αδύναμα να αντισταθούν, εντός ολίγου, θα αποτελούν δείγματα τού ζωικού κεφαλαίου... Άνθρωποι... Άνθρωποι...ας θυμηθούμε την επιλογή τουλάχιστον, τού πώλου όνου τής Βαίοφόρου....

* Ο Σπυρομίλιος με τον αδελφό του Μίχο, ήσαν Χειμαριώτες και πολέμησαν, σε όλες τις κρίσιμες μάχες τού Αγώνα, επικεφαλής γενναίου Σώματος Χειμαριωτών, μάλιστα εντάχθηκαν, στην Φρουρά τού Μεσολογγίου και κατά την Έξοδο, διέσχισαν ξηφίρει τα Αραβοαλβανικά στρατεύματα, τού Ιμπραήμ και τού Κιουταχή, προκαλώντας θρήνο, στους εχθρούς τής Πατρίδας. Ο δε Σπυρομίλιος, μάς άφησεν, αξιόλογα Απομνημονεύματα, από την Δεύτερη πολιορκία τής Ιερής Πόλης. Όταν αξίωσαν, την δικαιωματική αναγνώριση, οι λεγόμενοι αυτόχθονες, μεταξύ των οποίων ο γιατρός, τού Αλή πασά Κωλέτης, (Βλάχος), τούς ειρωνεύσαν " ποιητικώς "..... Ο Σπυρομίλιος με την πένα, και ο Μίχος με την πάλα, λευτερώσαν την Ελλάδα και την κάνανε Χειμάρα... " Εξ ού και ο λίβελος, κατά τού ακάπνου Κωλέτη, πού αντανάκλα και στους ομοίους του, πού χώρισαν, τούς αγωνιστές τού Πανελληνίου Αγώνα, σε αυτόχθονες, με (πλήρη δικαιώματα) σε ετερόχθονες με (περιορισμένα δικαιώματα). Ο δε Ρ. Τζώρτζ τιμώμενος, ως πρώην αρχιστράτηγος, ακούγοντας την σχετική εισήγηση, περί αυτού, σηκώθηκε και έφυγε, από την Συνέλευση, φωνάζοντας ΓΚΑΙΝΤΟΥΡΙΑ. Η ονοματοδοσία όμως αυτή, ουδ'όπως ενόχλησε, τού κόμμα τών " Φουστανελλάδων ", τού Κωλέτη, πού ακολουθούσαν, την παροπαράδοτη, διαιρετική πρακτική τών Ελλήνων τού άλλου κόμματος, τών Ναπαιών. Τα δε Γκαιντούρια, ως απαξιωτική αποστροφή, περιελίφθησαν στα σχετικά λήμματα.

** Κατά τον Σκαρλ. Βυζάντιον, (Λεξικόν), Γάιδaros τον οποίον ο Ετυμολόγος, έγραψεν Γάειδαρος και τον ετυμολόγησεν από τού αεί δέρεσθαι!!!. ζ. Όνος, Κανθήλιος και Κάνθων (κυρ. ο μεγαλόσωμος), εί και λύκου εμνήθησθ... το οποίον ο Σουίδας ερμηνεύων λέγει...τούτο λέγεται επί τών, ών αν μνησθή τις και ευθύς παραγι-

MINIMALIA MEMORIALIA. 47. ΓΚΑΪΝΤΟΥΡΙΑ ! *

Γράφει ο Παν. Γεωρ. Δημάκης, Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Δήμου Αμφικλείας Ελατείας • Email: pgdimakis@gmail.com

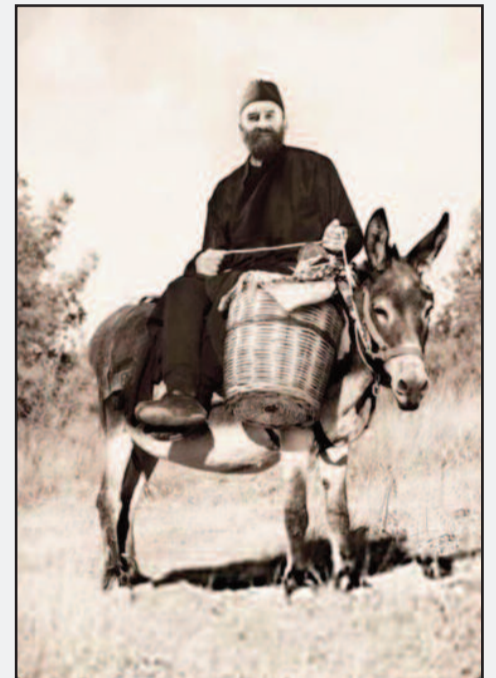
Φώτο 1. 1928. Υπέροχη ημέρα εκδρομής, καλή συντροφιά, η προοδευτική νεολαία τής Ελάτειας, συνωστίζεται επί και περί τού υπομονετικού γαϊδάρου. Αρχείον Ιατρού Κ. Νικοπούλου. (Αριστερά κάτω).

Φώτο 2 Και ένας και δύο έστω πισωκάπουλα.

Φώτο 3 Απροσδόκητη συνάντηση

Εικόνα 4 Υπαίθρου με γαλίκι και υφαντό σακί στο δρόμο για το Μοναστήρι.

Φώτο 5 Χαλαρά....

νομένων... Σκόλυμος **, Όνωις, Ονάκανθα, Ονόπορδον, Ηρύγιον, Αγρια γκινάρα και Ζοχός και Κνήκος και Νεροκράτης και Κουτλουτζές, είναι μερικά, από αυτά, πού αποτελούν την δέση των λαχάνων, πού προτιμούν οι όνοι. Ονοβάτις καλείται παρά Πλουτάρχω γυνή γαϊδουροκαθισμένη, επίσης γαϊδουρόσφακα, φλομής, θραυλλής... είς ελλύχνια χρήσιμος, είναι ελάχιστες από τις λέξεις, πού διασώθηκαν, στις χιλιετίες τής συνάφειας, των συμπασών τετράποδων συντρόφων μας, πού η δραματική αλλαγή, των συνθηκών τού ανθρώπινου βίου, αχρήστευσε και έθεσε στο περιθώριο, με αποτέλεσμα σε λίγο καιρό, να αποτελέσουν δείγματα τών ζωολογικών κήπων. Τα γαϊδούρια, τα γ'μάρια, τα σύμβολα τής υπομονής και τής υποταγής, πού γνώρισαν μέρες δόξης, για την μνημειώδη ικανότητα, σε έργα μεταφορικά, σε μονοπάτια και δύσβατα όρη, αρκούμενα στην ελάχιστη τροφή, ακόμη, το μεγαλύτερον να είναι οδηγό καραβανιών (βλ. Σημ.....) και τελετουργικά, αλλά και τιμητικά να συμμετέχουν, σε δρώμενα, με αφιερώσεις αρτόσχημες, σε Μύλους, κατά την Αρχαιότητα. Ακόμα και σήμερα, εξετάζοντας τα θετικά τών γαϊδουριών προτερήματα, αξιολογείται υπεροχή, σε προσόντα όπως η υπομονή, η αντοχή, η προσήνεια και η φιλική διάθεση.

*** Σκόλυμος- Ασκόλυμπος-Γαϊδουράγκαθο. Είδος βοτάνης πού προτιμούν τα γαϊδούρια, με σκληρά αγκάθια, πού δεν εμποδίζουν όμως, την απόλαυσή των, από τα συμπαθή τετράποδα. Επίσης ως εδώδιμο κα φαρμακευτικό φυτό, αναφέρεται από τον Πλίνιο, τον Αναζαρβέα Διοσκοουρίδη κ.α. Λίγο όμως εξ ημών, το απολαμβάνουν, λόγω τών δυσχερειών στην συλλογή και καθάρσιμα του. Φωτο 5

ΣΗΜ. Να ναι νύχτα και να 'χεις φορτωμένες ένα καντάρι καμήλες αράδα αράδα και συ απάνου στο Γκαιντούρι... Δημ. Βυζαντιού Βαβυλωνία πράξη α' σκηνή σ'.